

Quina xalera

Es va despertar i els va dir:

Adrià: Es que tenia pipi i he anat a pixar, i he sentit un soroll estrany, i a que no sabeu que era....era un fantasma, i m'ha espantat moltíssim!

Aleshores, tots els xiquets i xiquetes van començar a espantar-se i a no entendre res del que passava, algú els havia robat el menjar i un xiquet havia vist un fantasma. Alguna cosa molt estranya estava passant dins d'eixa cova.

De sobte, mentre ells parlaven, va arribar una nota en forma d'avioneta on hi havia escrit una pista per a que tots esbrinaren qui era el fantasma. A la nota posava:

Marc: "Mireu en totes les jaquetes"

Tots els xiquets van començar a buscar per la seua roba, i a jaqueta de Adrià, hi havia una nota:

Laia: "Busqueu per la foguera"

I cap allí van anar tots. I en la foguera van trobar el llençol del fantasma.

En aquet estava escrit que buscaren una nota en la

Globus aerostàtic

L'home i la xiqueta del sac.

paret de la muntanya pegada en celo i ficava:

Júlia: "Ja m'esteu trobant" Uniu les lletres arrodonides i trobareu el meu nom"

I qui fou el fantasma: Vicent. Aquest estava al costat de la foguera rient-se i va dir:

Vicent: quina broma que us he gastat eh!!! El menjar està ahí!!!!

Mara: de broma res, ens has espantat molt!

Joan: Pobre Adrià encara tremola ara!!!

Adrià: ja se'm passarà. Vinga a riure tots, que no ha sigut res!!!

Marc: vinga anem a dormir que és molt tard i demà ens hem d'anar prompte.

I tots ells ben contents van anar al seu sac de dormir, a l'endemà van recollir totes les escombraries i van anar cap a sa casa.

Tots: I conte contat ja s'acabat!!!

Aquesta història la van interpretar els xiquets i xiquetes més grans, però els més menuts també en van fer una l'anomenada "Història de l'Home del Sac":

En un poble per les muntanyes vivia una família composada del Pare (Sergi) la Mare (Paula) i la filla menuda (Júlia). Estaven en l'època de la cirera i la seua filla menuda no parava d'insistir als seus pares que volia anar a collir cireres, però els seus pares no li deixaven de cap de les maneres:

Júlia: Vinga mare deixam anar a collir cireres

Paula: no no i no, mira que si t'agafa algun home dels que van per ahí pel camp

Júlia: Mare a mi no em passarà això, va vinga deixa'm!!!!

Al final, el seu pare i la seua mare, de tant que va insistir la xiqueta li van deixar anar a collir cireres. I va anar a parar a un hort molt prop del poble i allí s'hi va estar. Estava tant concentrada en la seua feina que no es va adonar que un home s'anava apropant on ella estava....

Iago: Hola xiqueta!! Que fas?

Júlia, bé doncs así estic collint cireres!

Iago: i et fa res que jo també me n'agafe per a mi?

Júlia: no passi pena senyor!